

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการจัดการละครเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปการแสดงมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปละครเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ ที่ออกแบบเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปละคร โดยมีนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาศิลปการแสดง หลักสูตรนาฏศิลป์และการละคร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 15 คน เป็นหน่วยวิเคราะห์ และทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 หลังการทดลองได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาและหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปละครในการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปละคร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านศิลปละครของนักศึกษาสาขาศิลปการแสดง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระหว่างก่อนอบรมกับหลังอบรมตามแผนกิจกรรมศิลปละคร

ตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาศิลปการแสดง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปละครในการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาและหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปละครในการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปละคร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้นำมาเพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 และสมมติฐานในข้อที่ 1 ตามลำดับ คือ (1) กระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปละครมีคุณภาพในการส่งเสริมพฤติกรรม

การเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปการละคร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2) นักศึกษาสาขาศิลปการแสดง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปการละคร ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปการละคร มีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ โดยผ่านเกณฑ์การประเมินด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปการละครมีคุณภาพในการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปการละคร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

จากการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปการละครเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปการแสดง ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปการละครจำนวน 6 แผน ซึ่งแต่ละแผนมีองค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ สารความรู้ กระบวนการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและทักษะทางศิลปการละคร การวัดและประเมินผล ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษา และการวัดผล เพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปการละคร ผลจากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนกิจกรรม ระหว่าง 0.85 - 1.00 ดังปรากฏในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 คะแนนประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปการละครจากผู้เชี่ยวชาญ

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปการละคร	คะแนนประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ (IOC)	แปลความ	ลำดับ
1. แผนการเรียนรู้ประสาทสัมผัส	1.00	มีคุณภาพ	1
2. แผนการเรียนรู้สมาธิและจินตนาการ	0.91	มีคุณภาพ	3
3. แผนการเรียนรู้การใช้เสียงและการตีความ	0.97	มีคุณภาพ	2
4. แผนการเรียนรู้การสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว	0.85	มีคุณภาพ	4
5. แผนการเรียนรู้การค้นสด	0.91	มีคุณภาพ	3
6. แผนการเรียนรู้การสร้างละครสรรค์	1.00	มีคุณภาพ	1
รวม	0.94	มีคุณภาพ	

จากตารางที่ 4.1 คะแนนประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปะ การละครจากผู้เชี่ยวชาญโดยรวม คือ 0.94 จากคะแนนเต็ม 1.00 แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละครมีคุณภาพ เมื่อแยกดูคะแนนในแต่ละแผนพบว่า แผนการเรียนรู้ประสาทสัมผัสและแผนการเรียนรู้การสร้างละครสรรค์ มีคะแนนเต็ม 1.00 แผนการเรียนรู้การใช้เสียงและการตีความ มีคะแนน 0.97 แผนการเรียนรู้สมาธิและจินตนาการและแผนการเรียนรู้การค้นสด มีคะแนน 0.91 และ แผนการเรียนรู้การสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว มีคะแนน 0.85 จากคะแนนเต็ม 1.00

2. นักศึกษาสาขาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย เพิ่มขึ้น ดังมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ผลของการใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละครเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในขณะอบรมกิจกรรม และแบบประเมินตนเองต่อกิจกรรมของนักศึกษา นำผลที่ได้มาบันทึกเป็นคะแนนรวมลงในแบบประเมินผลตามสภาพจริงของพฤติกรรม การเรียนรู้ด้วยกระบวนการศิลปะการละครแล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.2-4.4 และ แผนภูมิที่ 4.1-4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 คะแนนเฉลี่ยแบบประเมินผลตามสภาพจริงของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย

นักศึกษาคนที่	สัปดาห์ที่ 1 (11 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 2 (18 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 3 (25 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	ครั้งที่ 4 (2 ก.ค. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 5 (9 ก.ค. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 6 (16 ก.ค. 54) (30 คะแนน)
1	20	24	27	26	28	28
2	19	22	22	27	28	27
3	25	26	28	29	30	29
4	13	18	24	20	27	22
5	15	21	23	22	27	21
6	13	20	18	22	20	21
7	28	27	28	28	24	26
8	12	14	12	20	15	17
9	19	21	17	23	18	25
10	19	8	10	10	9	12
11	10	11	10	10	10	13
12	24	25	26	27	26	29
13	20	23	22	22	20	20
14	21	22	20	23	23	27
15	11	13	13	14	18	20
$\bar{X}$	17.93	19.67	20.00	21.53	21.53	22.47
S.D.	5.43	5.72	6.39	6.03	6.58	5.49
%	59.78	65.56	66.67	71.78	71.78	74.89
ระดับคุณภาพ	พอใช้	พอใช้	ดี	ดี	ดี	ดี
คะแนนเฉลี่ยด้านพุทธิพิสัย ($\bar{X}$)				20.52		
S.D				1.65		
%				68.41		

จากตารางที่ 4.2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขา ศิลปะการแสดงด้านพุทธิพิสัย มีคะแนนเท่ากับ 20.52 (จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน) ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 1.65 คิดเป็นร้อยละ 68.41 อยู่ในระดับคุณภาพดี เมื่อแยกดูพฤติกรรมการเรียนรู้

ด้านพุทธิพิสัยเป็นรายสัปดาห์ พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปะการแสดง ใน สัปดาห์ที่ 1 มีคะแนนเท่ากับ 17.93 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 59.78 ระดับคุณภาพพอใช้ สัปดาห์ที่ 2 มีคะแนนเท่ากับ 19.67 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 65.56 ระดับคุณภาพพอใช้ สัปดาห์ที่ 3 มีคะแนน เท่ากับ 20.00 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 66.67 ระดับคุณภาพดี สัปดาห์ที่ 4 มีคะแนนเท่ากับ 21.53 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 71.78 ระดับคุณภาพดี สัปดาห์ที่ 5 มีคะแนนเท่ากับ 21.53 คะแนน คิดเป็น ค่าร้อยละ 71.78 ระดับคุณภาพดี และสัปดาห์ที่ 6 มีคะแนนเท่ากับ 22.47 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 74.89 ระดับคุณภาพดี

ตารางที่ 4.3 คะแนนเฉลี่ยแบบประเมินผลตามสภาพจริงของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย

นักศึกษาคนที่	สัปดาห์ที่ 1 (11 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 2 (18 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 3 (25 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	ครั้งที่ 4 (2 ก.ค. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 5 (9 ก.ค. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 6 (16 ก.ค. 54) (30 คะแนน)
1	22	24	24	24	24	28
2	20	24	24	28	26	25
3	28	28	30	30	30	30
4	14	18	24	30	30	27
5	14	16	22	24	26	21
6	18	18	28	30	30	29
7	24	24	26	26	26	26
8	6	6	10	10	16	17
9	22	22	22	26	26	30
10	2	6	6	8	8	14
11	6	6	6	16	16	19
12	22	24	24	24	24	29
13	22	22	22	26	26	22
14	24	28	26	26	26	30
15	6	6	12	12	16	22
Σ	16.67	18.13	20.40	22.67	23.33	24.60
S.D.	8.16	8.26	7.86	7.43	6.40	5.17

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

นักศึกษาคนที่	สัปดาห์ที่ 1 (11 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 2 (18 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 3 (25 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	ครั้งที่ 4 (2 ก.ค. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 5 (9 ก.ค. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 6 (16 ก.ค. 54) (30 คะแนน)
%	55.56	60.44	68.00	75.56	77.87	82.00
ระดับคุณภาพ	พอใช้	พอใช้	ดี	ดี	ดี	ดี
คะแนนเฉลี่ยด้านจิตพิสัย ($\bar{X}$)					20.97	
S.D					3.12	
%					69.89	

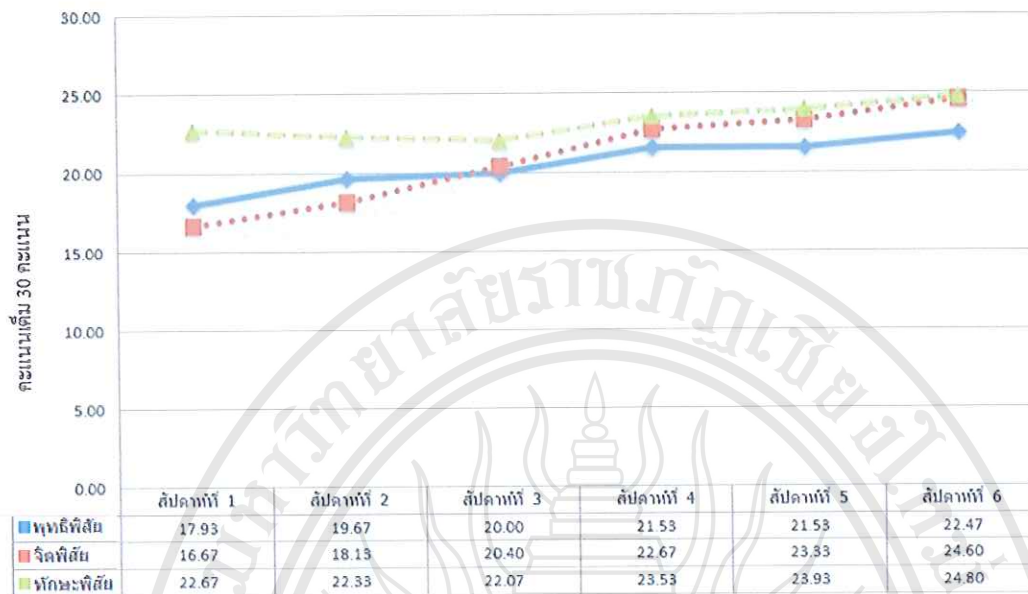
จากตารางที่ 4.3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขา ศิลปะการแสดงด้านจิตพิสัย มีคะแนนเท่ากับ 20.97 (จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน) ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 3.12 คิดเป็นร้อยละ 69.89 อยู่ในระดับคุณภาพดี เมื่อแยกดูพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านจิตพิสัยเป็นรายสัปดาห์ พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปะการแสดง มี คะแนนในสัปดาห์ที่ 1 มีคะแนนเท่ากับ 16.67 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 55.56 ระดับคุณภาพพอใช้ สัปดาห์ที่ 2 มีคะแนนเท่ากับ 18.13 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 60.44 ระดับคุณภาพพอใช้ สัปดาห์ที่ 3 มีคะแนนเท่ากับ 20.41 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 68.00 ระดับคุณภาพดี สัปดาห์ที่ 4 มีคะแนน เท่ากับ 22.67 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 75.56 ระดับคุณภาพดี สัปดาห์ที่ 5 มีคะแนนเท่ากับ 23.33 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 77.87 ระดับคุณภาพดี และสัปดาห์ที่ 6 มีคะแนนเท่ากับ 24.60 คะแนน คิด เป็นค่าร้อยละ 82.00 ระดับคุณภาพดี

คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปะการแสดงด้านทักษะ พิสัย มีคะแนนเท่ากับ 23.32 (จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05 คิดเป็น ร้อยละ 77.41 อยู่ในระดับคุณภาพดี เมื่อแยกดูพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยเป็นรายสัปดาห์ พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปะการแสดง มีคะแนนในสัปดาห์ที่ 1 มีคะแนน เท่ากับ 22.67 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 75.66 ระดับคุณภาพดี สัปดาห์ที่ 2 มีคะแนนเท่ากับ 22.33 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 74.44 ระดับคุณภาพดี สัปดาห์ที่ 3 มีคะแนนเท่ากับ 22.07 คะแนน คิดเป็น ค่าร้อยละ 73.56 ระดับคุณภาพดี สัปดาห์ที่ 4 มีคะแนนเท่ากับ 23.53 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 78.44

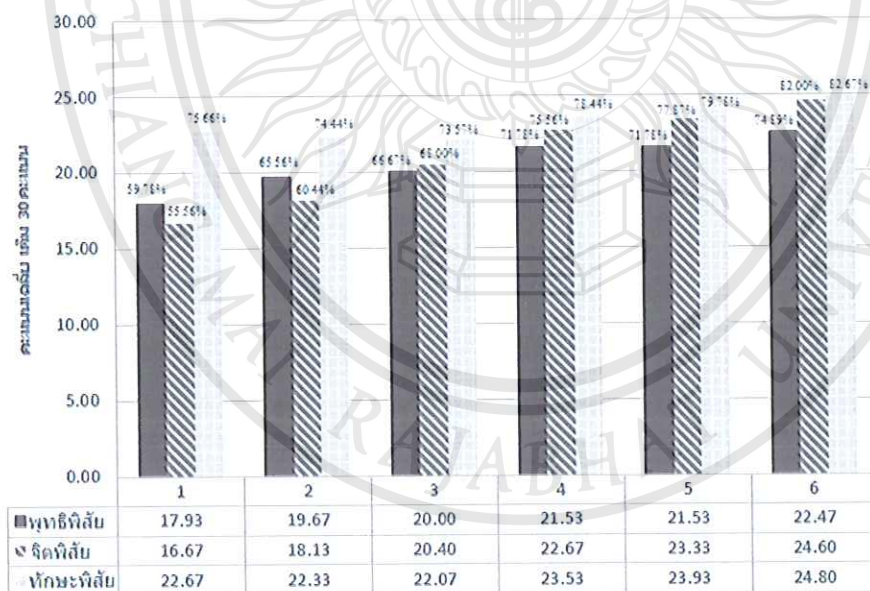
ระดับคุณภาพดี สัปดาห์ที่ 5 มีคะแนนเท่ากับ 23.93 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 79.78 ระดับคุณภาพดี และสัปดาห์ที่ 6 มีคะแนนเท่ากับ 24.80 คะแนน คิดเป็นค่าร้อยละ 82.67 ระดับคุณภาพดี ซึ่งแสดงผลในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 คะแนนเฉลี่ยแบบประเมินผลตามสภาพจริงของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

นักศึกษาคนที่	สัปดาห์ที่ 1 (11 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 2 (18 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 3 (25 มิ.ย. 54) (30 คะแนน)	ครั้งที่ 4 (2 ก.ค. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 5 (9 ก.ค. 54) (30 คะแนน)	สัปดาห์ที่ 6 (16 ก.ค. 54) (30 คะแนน)
1	24	25	23	26	28	28
2	24	28	27	29	30	28
3	28	28	27	29	29	28
4	20	21	26	22	24	26
5	21	23	27	24	26	26
6	18	21	25	24	23	22
7	28	28	29	28	27	28
8	24	18	17	22	16	18
9	28	24	18	21	24	24
10	16	14	14	19	18	20
11	14	12	15	17	18	20
12	25	26	24	27	28	30
13	29	23	22	21	23	24
14	25	25	21	25	27	30
15	16	19	16	19	18	20
Σ	22.67	22.33	22.07	23.53	23.93	24.80
S.D.	4.91	4.91	4.96	3.80	4.54	3.99
%	75.66	74.44	73.56	78.44	79.78	82.67
ระดับคุณภาพ	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี
คะแนนเฉลี่ยด้านทักษะพิสัย (Σ)				23.32		
S.D				1.05		
%				77.41		

แผนภูมิที่ 4.1 กราฟคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปะการแสดงด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ในสัปดาห์ที่ 1-6

แผนภูมิที่ 4.2 กราฟเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยของนักศึกษาสาขาศิลปะการแสดง

จากแผนภูมิที่ 4.1 และ แผนภูมิที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาสาขาศิลปะการแสดงมีการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ด้านจิตพิสัยมีการพัฒนามากที่สุด คือเพิ่มขึ้น 7.93 คะแนน (คะแนนสัปดาห์ที่ 1 เท่ากับ 16.67 และคะแนนสัปดาห์ที่ 6 เท่ากับ 24.60) ด้านพุทธิพิสัยมีการพัฒนาเป็นลำดับสอง คือเพิ่มขึ้น 4.54 คะแนน (คะแนนสัปดาห์ที่ 1 เท่ากับ 17.93 และคะแนนสัปดาห์ที่ 6 เท่ากับ 22.47) ในสัปดาห์ที่ 4 และ 5 มีคะแนนเท่ากันคือ 21.53 คะแนน และด้านทักษะพิสัยมีการพัฒนาน้อยที่สุด คือเพิ่มขึ้น 2.13 คะแนน (คะแนนสัปดาห์ที่ 1 เท่ากับ 22.67 และคะแนนสัปดาห์ที่ 6 เท่ากับ 24.80) ในสัปดาห์ที่ 1-3 มีคะแนนลดลงคือ 22.67 22.33 และ 22.07 ตามลำดับ และในสัปดาห์ที่ 4-6 มีคะแนนใกล้เคียงกันคือ 23.53 23.93 และ 24.80 ตามลำดับ จากข้อสังเกตดังกล่าวได้นำไปอภิปรายผลในบทที่ 5

ตารางที่ 4.5 คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาศิลปะการแสดงแยกตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร

สัปดาห์ที่	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร	คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 90คะแนน)	S.D.	ค่าร้อยละ	ระดับ คุณภาพ	อันดับ ที่
1	1. แผนการเรียนรู้ประสาทสัมผัส	57.27	17.05	63.63	ปานกลาง	6
2	2. แผนการเรียนรู้สมาธิและจินตนาการ	60.13	18.39	66.81	ปานกลาง	5
3	3. แผนการเรียนรู้การใช้เสียงและการตีความ	62.47	18.36	69.41	ปานกลาง	4
4	4. แผนการเรียนรู้การสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว	67.73	15.84	75.26	ดี	3
5	5. แผนการเรียนรู้การค้นสด	68.80	16.38	76.44	ดี	2
6	6. แผนการเรียนรู้การสร้างละครสรรค์	71.87	13.79	79.85	ดี	1

จากตารางที่ 4.5 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขา ศิลปะการแสดง มีการพัฒนาขึ้นจากสัปดาห์ที่ 1-6 พิจารณาตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยศิลปะการ ละคร มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 52.27-71.87 (จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน) โดยมีคะแนนสูงสุด- ต่ำสุด ตามลำดับ ดังนี้ คะแนนเฉลี่ยของแผนการเรียนรู้การสร้างละครสรรค์สูงสุด (แผนที่ 6) 71.85 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.79 คิดเป็นคะแนนร้อยละ 79.85 จัดอยู่ในระดับคุณภาพดี รองลงมาคือคะแนนเฉลี่ยของแผนการเรียนรู้การค้นสด (แผนที่ 5) 68.80 คะแนน ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 16.38 คิดเป็นคะแนนร้อยละ 76.44 จัดอยู่ในระดับคุณภาพดี คะแนนเฉลี่ยของแผนการ เรียนรู้การสร้างละครเคลื่อนไหว (แผนที่ 4) 67.73 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.84 คิดเป็น คะแนนร้อยละ 75.26 จัดอยู่ในระดับคุณภาพดี คะแนนเฉลี่ยของแผนการเรียนรู้การใช้เสียงและการ ตีความ (แผนที่ 3) 62.47 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.36 คิดเป็นคะแนนร้อยละ 69.41 จัดอยู่ใน ระดับคุณภาพปานกลาง คะแนนเฉลี่ยของแผนการเรียนรู้สมาธิและจินตนาการ (แผนที่ 2) 60.13 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.39 คิดเป็นคะแนนร้อยละ 66.81 จัดอยู่ในระดับคุณภาพปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยของแผนการเรียนรู้ประสาทสัมผัสต่ำสุด (แผนที่ 1) 57.27 คะแนน ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน 17.05 คิดเป็นคะแนนร้อยละ 63.63 จัดอยู่ในระดับคุณภาพปานกลาง จากข้อสังเกต ดังกล่าวได้นำไปอภิปรายผลในบทที่ 5

2.2 ผลจากการบันทึกการเรียนรู้ของนักศึกษาและบันทึกของผู้สอน การวิเคราะห์ ข้อมูลจากบันทึกการเรียนรู้ของนักศึกษาและบันทึกของผู้สอน แบบพรรณนาความ หลังจากการ อบรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร จำนวน 6 ครั้ง ผลการบันทึกสรุปได้ดังนี้

2.2.1 แผนการเรียนรู้ประสาทสัมผัส นักศึกษาได้เขียนบรรยายผลของการ เรียนรู้สรุปได้ว่า นักศึกษารู้สึกสนุกสนานกับการประกอบกิจกรรมในการอบรมศิลปะการละคร ตั้งแต่กิจกรรมละลายพฤติกรรม “ชื่อนี้มีท่า” และ “มูมกลุ่ม” ได้แสดงท่าทางประกอบชื่อของตัวเอง และของกลุ่ม เมื่อเข้าสู่กิจกรรม “คือฉัน” ในตอนแรกนักศึกษามีส่วนใหญ่อู้สึกไม่คุ้นเคยกับการ สำรขว้างกายตัวเองเพราะโดยปกติไม่ค่อยได้ทำกิจกรรมที่ต้องใช้สมาธิ แต่เมื่อปฏิบัติเข้าสู่ รายละเอียดของกิจกรรม นักศึกษาเข้าใจถึงการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น มือ โดย ใช้ตาสำหรับการมองอย่างสังเกตและจดจำ ใช้หูสำหรับการฟังและการได้ยิน ใช้จมูกสำหรับการ รับรู้กลิ่นสัมผัส ใช้ลิ้นสำหรับการรับรสชาติ และใช้มือสำหรับการสัมผัส ในกิจกรรม “ตาใจ”

นักศึกษารู้สึกตื่นเต้นเพราะต้องปิดตาข้ามสิ่งกีดขวางแต่ก็สนุกสนาน ในกิจกรรม “หุหาเรื่อง” ส่วนใหญ่จะทายถูกว่าเป็นเสียงของอะไร ในกิจกรรม “กล่องของเล่น” ต้องจินตนาการของที่อยู่ในกล่อง นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจแต่ยังไม่สามารถสื่อสารท่าทางให้เห็นได้อย่างชัดเจน และเมื่อสรุปกิจกรรม นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นกับกิจกรรมประสาทสัมผัส สรุปได้ว่าประสาทสัมผัสมีความสำคัญกับการแสดง เมื่อเรารับรู้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 เราสามารถที่จะแสดงความรู้สึกของนักแสดงหรือตัวละครออกมาทางเสียง อารมณ์ สีหน้า ท่าทาง ดังนั้นเราจะต้องรับรู้ประสาทสัมผัสของตัวเองเพื่อเรียนรู้ตัวเองก่อน ส่วนผลจากบันทึกของผู้สอนสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ทำกิจกรรมต่างๆ ตามแผนการเรียนรู้ได้ดี แต่ยังขาดสมาธิและมักจะเล่นสนุกสนานตลอดการประกอบกิจกรรม ผู้สอนต้องพยายามชักจูงให้นักศึกษามีสมาธิและกลับเข้าสู่กิจกรรมที่กำหนด เมื่อถึงการประเมินสรุปกิจกรรมในช่วงสุดท้าย นักศึกษาไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น (ผลจากการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน วันที่ 11 มิ.ย. 2554)

2.2.2 แผนการเรียนรู้สมาธิและจินตนาการ นักศึกษาได้เขียนบรรยายผลของการเรียนรู้สรุปได้ว่า นักศึกษารู้สึกสนุกสนานกับการประกอบกิจกรรมในการอบรมศิลปะการละคร ในกิจกรรม “ลมหายใจ” มีการเปิดเพลงประกอบกิจกรรมทำให้มีสมาธิกับการกำหนดลมหายใจมากขึ้น นักศึกษาบางคนรู้สึกง่วงนอนเพราะเพลินไปกับเสียงเพลงและกิจกรรม ต่อมาในกิจกรรม “ดอกไม้บาน” นักศึกษาหลายคนไม่กล้าที่จะแสดงท่าทางของการเจริญเติบโตของดอกไม้ บางครั้งต้องแอบดูเพื่อนในขณะปฏิบัติกิจกรรม กิจกรรม “จับจุด” นักศึกษาทุกคนสามารถปฏิบัติจนจบกิจกรรม ถึงแม้จะมีบางคนที่ยังขาดสมาธิ กิจกรรม “โลกสมมติ” เป็นกิจกรรมที่สนุกที่สุดในวันนี้เพราะได้จินตนาการการเดินในที่ต่างๆ กิจกรรม “ภาพถ่าย” นักศึกษาสนุกกับการสร้างภาพจากโจทย์ที่กำหนดเป็นสถานที่ต่างๆ แต่เมื่อโจทย์ถูกเปลี่ยนเป็นนามธรรมยังไม่ค่อยเข้าใจ คิดว่าทำภาพออกมาถูกต้องแต่เพื่อนวิจารณ์ว่าสร้างภาพได้ไม่ชัดเจน และในกิจกรรม “ซอกแห่งความสุข” ได้ไปเก็บเศษใบไม้ทำงานศิลปะตามจินตนาการโดยให้ความหมายกับภาพ นักศึกษารู้สึกได้ผ่อนคลายจากกิจกรรมที่ทำมาตั้งแต่ต้น ส่วนผลจากบันทึกของผู้สอนสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ทำกิจกรรมต่างๆ ตามแผนการเรียนรู้ได้ดี มีสมาธิมากขึ้นแต่บางคนยังไม่กล้าแสดงออกและคอยดูเพื่อน การประเมินสรุปกิจกรรมในช่วงสุดท้าย นักศึกษามีความมั่นใจมากขึ้นในการแสดงความคิดเห็น (ผลจากการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน วันที่ 18 มิ.ย. 2554)

2.2.3 แผนการเรียนรู้การใช้เสียงและการตีความ นักศึกษาได้เขียนบรรยายผลของการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ในกิจกรรม “อา อี อุ เอ โอ” ช่วงแรกไม่เข้าใจว่าการหายใจกับการเปล่งเสียงทางการแสดงอย่างไร แต่เมื่อผู้สอนได้อธิบายและฝึกปฏิบัติหลายครั้งจึงจะเข้าใจ บางคนทำไม่ได้และมีอาการเจ็บที่กระบังลม กิจกรรม “เป่าเทียน” นักศึกษาอธิบายว่าเป็นกิจกรรมที่เหนื่อยมากแต่ก็สนุก ตอนที่เป่ากระดาษให้ติดกับกระจกช่วงแรกๆ ของแบบฝึกหัด กระดาษจะตกลงพื้นก่อนแต่เมื่อทำหลายครั้งก็สามารถเป่าให้กระดาษติดกระจกได้นานขึ้น ในกิจกรรม “วงดนตรี” นักศึกษาอธิบายว่าเป็นกิจกรรมที่สนุกมากไม่คิดว่าจะใช้เสียงของทุกๆ คนมาสร้างเป็นวงดนตรีได้ ไพเราะและสนุกสนาน มีบางคนที่ไม่สามารถสร้างจังหวะให้กลมกลื่นกับเพื่อนๆ ได้ ในกิจกรรม “ระยะห่าง” นักศึกษาอธิบายว่าได้พยายามฝึกโปรเจกต์เสียงออกจากห้องในขณะที่พูด หลายคนรู้สึกเจ็บคอหลังจากจบกิจกรรม ในกิจกรรม “ฉันรักเธอ” นักศึกษาอธิบายว่าเป็นกิจกรรมที่สนุกมาก ได้ใส่อารมณ์ต่างๆ ในเสียง กิจกรรม “บทกวี” นักศึกษาอธิบายว่าเป็นกิจกรรมที่ยากที่สุดเพราะต้องตีความหมายของบทกวีและสื่อออกมาทางเสียง การอ่านไม่ราบรื่น รู้สึกติดขัด และไม่เข้าใจความหมายของบทกวีในบางบท และในกิจกรรม “เพลง” นักศึกษาอธิบายว่าเป็นกิจกรรมที่สนุกเหมือนได้เล่นละครเพลง แต่ก็รู้สึกไม่ค่อยกล้าแสดงออกมากนัก บางคนอายุที่ตัวเองร้องเพลงไม่ถูกคีย์และไม่ลงจังหวะ ส่วนผลจากบันทึกของผู้สอนสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ทำกิจกรรมต่างๆ ตามแผนการเรียนรู้ได้ดี โดยเฉพาะกิจกรรม “ฉันรักเธอ” แต่โดยรวมยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพราะนักศึกษาหลายคนยังไม่เคยได้รับการฝึกการหายใจกับการเปล่งเสียงทางการแสดง ทำให้เกิดอาการเจ็บคอ เจ็บท้องและกระบังลม ในกิจกรรม “ฉันรักเธอ” นักศึกษาแสดงแต่อารมณ์จืดจางเรื่องการหายใจและการใช้เสียง ส่วนในกิจกรรม “บทกวี” นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตะกุกตะกัก ขาดคำควบกล้ำและการเว้นจังหวะ จึงแก้ปัญหาด้วยการตีความร่วมกันโดยรวมและฝึกอ่านออกเสียงทีละคน ทำให้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมนี้มากกว่าเวลาที่กำหนด การประเมินสรุปกิจกรรมในช่วงสุดท้าย นักศึกษามีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็น สามารถสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการอบรมได้ (ผลจากการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน วันที่ 25 มิ.ย. 2554)

2.2.4 แผนการเรียนรู้การสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว นักศึกษาได้เขียนบรรยายผลของการเรียนรู้ สรุปได้ว่า กิจกรรม “จ้องตา” ต้องใช้สมาธิสูงมาก บางคนมองหน้าเพื่อนแล้วรู้สึกตลกจนผู้สอนต้องเปลี่ยนคู่ ในกิจกรรม “กระจกเงา” นักศึกษาอธิบายว่าเป็นกิจกรรมที่สนุกมากได้

แสดงท่าทางต่างๆ พยายามที่จะทำท่าประหลาดที่สุด ในกิจกรรม “ปั้นตุ๊กตา” คนที่ได้รับบทบาทเป็นตุ๊กตาส่วนใหญ่จะไม่มีสมาธิ เพราะเพื่อนพยายามให้ทำท่าที่ประหลาด ส่วนคนที่ได้รับบทบาทเป็นนักปั้นอธิบายว่าได้ใช้จินตนาการในการใช้ร่างกายของเพื่อนเป็นตุ๊กตาทำท่าทางต่างๆ ในกิจกรรม “เครื่องจักร” ได้มีการสร้างเครื่องจักรประเภทต่างๆ ตามโจทย์ที่กำหนด ส่วนใหญ่จะทำได้และเพื่อนจะทายถูกว่าเป็นเครื่องจักรอะไร ในกิจกรรม “ทำใบ้” นักศึกษาอธิบายว่าได้ฝึกแสดงท่าทางในกิจกรรมประจำวันด้วยละครใบ้ ทำให้ได้เข้าใจการสื่อความหมายด้วยการใช้ท่าทางมากขึ้น ในกิจกรรม “คูหา” แบ่งกลุ่มช่วยกันคิดการแสดงท่าทางโดยไม่ใช้เสียงแล้วให้เพื่อนกลุ่มอื่นๆ ทายว่าเป็นกีฬาประเภทอะไร นักศึกษารู้สึกสนุกและทายถูกหมด กิจกรรม “หนังเงียบ” นักศึกษาอธิบายว่าเป็นกิจกรรมที่ยากที่สุด เพราะต้องแสดงเรื่องราวโดยไม่ใช้เสียง บางกลุ่มแสดงเป็นหนังเงียบแบบชาลี แชนป्लीน บางกลุ่มรู้สึกว่าได้จินตนาการเรื่องการสื่อความหมายด้วยคำพูด เลยทำให้เรื่องไม่สมบูรณ์ขาดความน่าสนใจ และในกิจกรรม “ปามหัตถ์ร้อย” นักศึกษาทุกคนต้องเลียนแบบสัตว์ในป่าแล้วให้เพื่อนทายว่าเป็นสัตว์ชนิดใด ส่วนใหญ่เพื่อนจะทายถูก แต่มีบางคนที่ไม่สามารถเลียนแบบสัตว์ที่ตัวเองคิดไว้ ส่วนผลจากบันทึกของผู้สอนสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ทำกิจกรรมต่างๆ ตามแผนการเรียนรู้ได้ดี มีความพยายามและตั้งใจในการประกอบกิจกรรม แต่ยังไม่กล้าใช้ร่างกายในการสื่อสาร ในช่วงต้นของการประกอบกิจกรรมนักศึกษาจะรู้สึกอายและขาดความมั่นใจ แต่เมื่อปฏิบัติไปเรื่อยๆ ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น การแสดงท่าใบ้นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจเรื่องการใช้ท่าทางทำให้เหมือนการเคลื่อนไหวของคนใบ้มากกว่าการแสดงละครใบ้ ในแบบฝึกหัดนี้จึงต้องใช้เวลาในการฝึกมากขึ้น (ผลจากการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน วันที่ 2 ก.ค. 2554)

2.2.5 แผนการเรียนรู้การค้นสด นักศึกษาได้เขียนบรรยายผลของการเรียนรู้สรุปได้ว่า นักศึกษารู้สึกสนุกสนานกับการประกอบกิจกรรมในแผนการเรียนรู้การค้นสดมากที่สุด เพราะได้แสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครหลากหลาย ตั้งแต่กิจกรรม “กลายร่าง” ที่เชื่อมโยงจากกิจกรรม “ปามหัตถ์ร้อย” ในแผนการเรียนรู้การสร้างสรรค์การเคลื่อนไหว จากการเลียนแบบท่าทางของสัตว์ให้เปลี่ยนเป็นท่าทางของคนที่ยังคงบุคลิกลักษณะที่เด่นชัดของสัตว์ชนิดนั้นๆ และสามารถแสดงบทบาททำให้การแสดงลักษณะชัดเจนขึ้น ในกิจกรรม “เปิดไฟ” นักศึกษาอธิบายว่า ได้ค้นสดในการแสดงอารมณ์ตามแตรัมของไฟที่เปิดได้ แต่บางครั้งก็คิดบทสนทนาได้ตอบไม่ทัน ในกิจกรรม

“เล่านิทาน” นักศึกษาส่วนใหญ่ทำได้ดีในกิจกรรมนี้ คือสามารถเล่านิทานได้อย่างต่อเนื่อง แต่มีนักศึกษาบางคนไม่สามารถเล่านิทานต่อจากเพื่อนได้เพราะไม่รู้จะสร้างเรื่องให้ต่อเนื่องได้อย่างไร ในกิจกรรม “คู่ปรับ” กิจกรรม “เก้าอี้ของฉัน” และกิจกรรม “ติดลิฟต์” นักศึกษารู้สึกสนุกสนานที่ได้แสดงเป็นตัวละครต่างๆ และต้องใช้เหตุผลของตัวละครต่อสถานการณ์ต่างๆ และในกิจกรรม “หนังสือ” นักศึกษาแบ่งกลุ่มสร้างบทสนทนาจากกิจกรรม “หนังสือจบ” ในแผนการเรียนรู้การสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหว นักศึกษาอธิบายว่าได้ใช้ความคิดร่วมกันในการทำงานกลุ่มสร้างบทสนทนาให้หนังสือของกลุ่มตนเองสมบูรณ์ที่สุด ส่วนผลจากบันทึกของผู้สอนสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ทำกิจกรรมต่างๆ ตามแผนการเรียนรู้ได้ดีมาก รู้จักการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า มีความพยายาม และตั้งใจในการประกอบกิจกรรม กล้าแสดงออกมากขึ้น แต่ยังขาดเรื่องการให้เหตุผลที่เหมาะสมของตัวละคร ในการประเมินผลหลังการอบรมนักศึกษายกให้ขยายเวลาในการประกอบกิจกรรมของแผนการเรียนรู้การค้นสด (ผลจากการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน วันที่ 9 ก.ค. 2554)

2.2.6 แผนการเรียนรู้การสร้างละครสร้างสรรค์ นักศึกษาได้เขียนบรรยายผลของการเรียนรู้ สรุปได้ว่า โดยรวมนักศึกษารู้สึกตื่นเต้นและรู้สึกหนักใจกับการสร้างละครสร้างสรรค์ เพราะไม่เคยทำละครมาก่อน แต่เมื่อได้รับการชี้แนะจากผู้สอนและได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นในกลุ่มทำให้สบายใจขึ้น ในการเตรียมการและการวางแผนฝึกซ้อมภายในหนึ่งสัปดาห์ รู้สึกว่ามีเวลาน้อยเพราะแต่ละคนมีเวลาว่างที่ตรงกันไม่พร้อมกัน ทำให้การฝึกซ้อมได้ไม่เต็มที่ เมื่อถึงวันที่ต้องแสดงละครบางกลุ่มยังไม่พร้อมเพราะการตัดสินใจอยู่ที่คนใดคนหนึ่ง แต่เมื่อแสดงเสร็จแล้วก็โล่งอกและรู้สึกพึงพอใจกับงานของกลุ่มตนเอง และเป็นประสบการณ์ที่มีค่า ได้เรียนรู้ขั้นตอนของการทำละคร ซึ่งเป็นการทำงานกลุ่มที่ต้องแบ่งหน้าที่ให้ชัดเจน และต้องรับผิดชอบในหน้าที่นั้นๆ อย่างเต็มที่ ส่วนผลจากบันทึกของผู้สอนสรุปได้ว่า นักศึกษาทุกกลุ่มสามารถทำละครสร้างสรรค์ได้ ถึงแม้บางกลุ่มยังขาดความเข้าใจในการทำละครสร้างสรรค์ ขาดการวางแผนและการแบ่งหน้าที่ ขาดความรับผิดชอบเรื่องเวลาทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างล่าช้า และเกิดข้อบกพร่องในการทำละครและการแสดง แต่นักศึกษาก็รู้จักการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าเมื่อเกิดความผิดพลาดในขณะแสดง เช่น นักแสดงลืมบท นักแสดงผิดคิว เป็นต้น ในการประเมินผลหลังการแสดงละครสร้างสรรค์นักศึกษารู้สึกพอใจกับการสร้างละครสร้างสรรค์

อยากให้มีการนำละครของแต่ละกลุ่ม ไปจัดแสดงให้คนภายนอกดู (ผลจากการบันทึกการสังเกต พฤติกรรมการเรียนการสอน วันที่ 16 ก.ค. 2554)

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านศิลปะการละครของนักศึกษาสาขาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ก่อนอบรมและหลังอบรมด้วยแผนกิจกรรมศิลปะการละคร

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยกระบวนการศิลปะการละครของนักศึกษาสาขา ศิลปะการแสดงจากการทำแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องศิลปะการละคร จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน พบว่า คะแนนก่อนอบรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 55.56 ของคะแนน ทั้งหมด เกณฑ์ความรู้ด้านศิลปะการละครอยู่ในระดับพอใช้ และคะแนนหลังอบรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ของคะแนนทั้งหมด เกณฑ์ความรู้ด้านศิลปะการละครอยู่ใน ระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการอบรม พบว่า คะแนนสอบหลังการ อบรมของนักศึกษาสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านศิลปะการละครก่อนและหลังการอบรมด้วยแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร

การทดสอบ	คะแนน เต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ค่าร้อยละ	ความต่างของ คะแนน ก่อน-หลัง	ค่า t	ระดับคุณภาพ
ก่อนการอบรม	30	16.67	55.56	8.33	17.19	พอใช้
หลังการอบรม	30	25.00	83.33			ดี

หากำทางสถิติ โดยใช้แฟ้มข้อมูล Excel พัฒนาโดย ดร.ปกรณ์ ประจันบาน มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

<http://www.tps.ac.th/~panya/src/dataanalysis1/index.htm>

ตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละครในการส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้

ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาศาสาศิลปะการแสดงที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ ด้วยศิลปะการละคร หลังจากอบรมด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร ดังแสดง ในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาศิลปการแสดงที่มีต่อกระบวนการ

เรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร

รายการประเมินความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
ด้านประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้				
1.การเรียนรู้ด้วยกระบวนการศิลปะการละครทำให้เกิดการเรียนรู้เกิดความรู้หรือเกิดประเด็นความคิดใหม่ๆ	4.13	0.94	มาก	5
2.การเรียนรู้ด้วยกระบวนการศิลปะการละครทำให้เกิดการเรียนรู้ตนเอง และศักยภาพภายในตัวนักศึกษาเอง	4.47	0.64	มาก	3
3.การเรียนรู้ด้วยกระบวนการศิลปะการละครทำให้ได้เรียนรู้ทักษะทางการละครผ่านกิจกรรมและเกมการละคร	4.27	0.70	มาก	4
4.การเรียนรู้ด้วยกระบวนการศิลปะการละครทำให้มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น กล้าแสดงออกทางความคิดและการแสดง	4.80	0.41	มากที่สุด	2
5.นักศึกษาพึงพอใจกับการเรียนรู้ด้วยกระบวนการละครนี้เพราะศิลปะการละครเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของตนเองด้วยการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	5.00	0.00	มากที่สุด	1
รวม	4.53	0.54	มากที่สุด	
ด้านกิจกรรมศิลปะการละครที่ใช้ในการเรียนรู้				
6.ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมประสาทสัมผัส	4.07	0.80	มาก	3
7.ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมสมาธิและจินตนาการ	4.00	0.84	มาก	4
8.ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมการใช้เสียงและการตีความ	3.73	1.30	มาก	5
9.ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมการเคลื่อนไหวสร้างสรรค์	4.00	0.75	มาก	4
10.ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมการค้นสด	4.53	0.74	มากที่สุด	2
11.ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมการสร้างละครสร้างสรรค์	4.67	0.62	มากที่สุด	1
รวม	4.17	0.84	มาก	
ด้านระยะเวลาและบรรยากาศในการเรียนรู้				
12.เวลาในการฝึกปฏิบัติทักษะในแต่ละกิจกรรมละครมีความเหมาะสม	4.60	0.51	มากที่สุด	3
13.เวลาโดยรวมของขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละครในแต่ละเรื่อง เช่น การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมประสาทสัมผัสใช้เวลาทั้งหมด 2 ชั่วโมง	4.80	0.41	มากที่สุด	2

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการประเมินความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
14.เวลาโดยรวมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปะ การละคร 6 วัน รวม 17 ชั่วโมง	4.80	0.41	มากที่สุด	2
15.บรรยากาศการเรียนรู้โดยรวมเป็นกันเอง ไม่กดดัน ทำให้ นักศึกษาล้าที่จะแสดงออกทั้งร่างกายและความคิดเห็น	500	1.45	มากที่สุด	1
รวม	4.80	0.70	มากที่สุด	1
ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง				
16.ผู้สอนมีความรู้และทักษะด้านศิลปะการละคร คือเป็นทั้ง ครูผู้สอนและผู้กำกับการแสดง และสามารถเชื่อมโยง ผสมผสานทั้งสองด้านให้กลายเป็นกระบวนการเรียนรู้ด้วย ศิลปะการละครที่มีเอกภาพ	4.80	0.41	มากที่สุด	1
17.ผู้สอนมีลักษณะผู้นำกิจกรรมที่ดี เช่น ให้ความรู้ อำนวยความสะดวก สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นให้นักศึกษาอยากเข้าร่วมกิจกรรมจนจบ	4.80	0.41	มากที่สุด	1
18.ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆให้เป็นที่น่าสนใจได้ ชัดเจนตลอดการปฏิบัติกิจกรรม	4.80	0.56	มากที่สุด	1
รวม	4.80	0.46	มากที่สุด	1
คะแนนรวม	4.52	0.66	มากที่สุด	

หมายเหตุ * ใช้ระดับคะแนนในช่วง 1-5 โดย 1 หมายความว่า พึงพอใจน้อยที่สุด 5 หมายความว่า พึงพอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาศิลปะการแสดงที่มีต่อ กระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร พบว่า นักศึกษาศิลปะการแสดงมีความพึงพอใจต่อ กระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$, S.D.=0.66) และเมื่อแยกเป็น รายด้าน พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาศิลปะการแสดงที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะ การละคร ด้านประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้ ด้านระยะเวลาและบรรยากาศในการเรียนรู้ ด้าน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านกิจกรรมศิลปะการละครที่ใช้ในการเรียนรู้ อยู่ใน ระดับมาก โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านระยะเวลาและบรรยากาศในการ เรียนรู้ ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.70) และด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.46) มีคะแนนเท่ากัน

รองลงมาได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้ ($\bar{x}=4.53$, $S.D.=0.54$) และด้านกิจกรรมศิลปะการละครที่ใช้ในการเรียนรู้ ($\bar{x}=4.17$, $S.D.=0.84$)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้ ภาพรวม พบว่า นักศึกษาศาขาศิลปะการแสดงมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.53$, $S.D.=0.54$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดและมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยศิลปะการละครเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของตนเองด้วยการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ($\bar{x}=5.00$, $S.D.=0.00$) การเรียนรู้ด้วยศิลปะการละครทำให้มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น กล้าแสดงออกทางความคิดและการแสดง ($\bar{x}=4.80$, $S.D.=0.41$) การเรียนรู้ด้วยกระบวนการศิลปะการละครทำให้เกิดการเรียนรู้ตนเองและศักยภาพภายในตัวนักศึกษาเอง ($\bar{x}=4.47$, $S.D.=0.64$) การเรียนรู้ด้วยศิลปะการละครทำให้ได้เรียนรู้ทักษะทางการละครผ่านกิจกรรมและเกมการละคร ($\bar{x}=4.27$, $S.D.=0.70$) การเรียนรู้ด้วยกระบวนการศิลปะการละครทำให้เกิดการเรียนรู้เกิดความรู้หรือเกิดประเด็นความคิดใหม่ๆ ($\bar{x}=4.13$, $S.D.=0.94$)

ด้านกิจกรรมศิลปะการละครที่ใช้ในการเรียนรู้ ภาพรวม พบว่า นักศึกษาศาขาศิลปะการแสดงมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.17$, $S.D.=0.84$) เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดและมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กิจกรรมการสร้างละครสร้างสรรค์ ($\bar{x}=4.67$, $S.D.=0.62$) กิจกรรมการค้นสด ($\bar{x}=4.53$, $S.D.=0.74$) กิจกรรมประสาทสัมผัส ($\bar{x}=4.07$, $S.D.=0.80$) กิจกรรมการเคลื่อนไหวสร้างสรรค์ ($\bar{x}=4.00$, $S.D.=0.75$) กิจกรรมสมาธิและจินตนาการ ($\bar{x}=4.00$, $S.D.=0.84$) กิจกรรมการใช้เสียงและการตีความ ($\bar{x}=3.73$, $S.D.=1.30$)

ด้านระยะเวลาและบรรยากาศในการเรียนรู้ ภาพรวม พบว่า นักศึกษาศาขาศิลปะการแสดงมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.80$, $S.D.=0.70$) เมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ บรรยากาศการเรียนรู้โดยรวมเป็นกันเองไม่กดดัน ทำให้นักศึกษากล้าที่จะแสดงออกทั้งร่างกายและความคิดเห็น ($\bar{x}=5.00$, $S.D.=1.45$) เวลาโดยรวมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร 6 วัน รวม 17 ชั่วโมง และเวลาโดยรวมของขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละครใน

แต่ละเรื่อง เท่ากัน ($\bar{x}=4.80$, S.D.= 0.41) เวลาในการฝึกปฏิบัติทักษะในแต่ละกิจกรรมละครมีความเหมาะสม ($\bar{x}=4.60$, S.D.= 0.51)

ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ภาพรวม พบว่า นักศึกษาศิลปะการแสดงมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.80$, S.D.= 0.46) เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเท่ากัน ได้แก่ ผู้สอนมีความรู้และทักษะด้านศิลปะการละคร คือเป็นทั้งครูผู้สอนและผู้กำกับการแสดง และสามารถเชื่อมโยงผสมผสานทั้งสองด้านให้กลายเป็นกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละครที่มีเอกภาพ ($\bar{x}=4.81$, S.D.= 0.41) ผู้สอนมีลักษณะผู้นำกิจกรรมที่ดี เช่น ให้ความรู้ อำนวยความสะดวก สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นให้นักศึกษาอยากเข้าร่วมกิจกรรมจนจบ ($\bar{x}=4.80$, S.D.= 0.41) ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆ ให้เป็นที่เข้าใจได้ชัดเจนตลอดการปฏิบัติกิจกรรม ($\bar{x}=4.80$, S.D.= 0.56)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่เสนอแนะเกี่ยวกับการเพิ่มระยะเวลาของแต่ละกิจกรรมให้มากกว่านี้เพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ ควรนำไปใช้กับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ เพราะมีความสนุกสนานกับการเรียนและไม่เครียดกับการเรียน